

Sözcükler Kefenim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 22 Ekim 2019

Haydi, vira vira düşler: kursağımda saklı inciler elbette meyleden geceye hürmet eden bir mikoza nezdinde kuşandığım ve ulaç bildiğim aşkı da soyutlayanlara müjdem...

Göğün tıpasında sakındım gözlerimi ve gömülmeyi beyan ettim bir şiirin dipçığı ile yakalandığım o t/ uzakta yansız sevdim insanları ve yaşadım.

Sözcüklerdi kefenim.

Aştı hezeyan yüklü yüreğimde konuşlu
Kayrasında yıldızların tetiklendi rahmeti yalnızlığın
Sakin mizacından yoksundum insanların
Panik bir imleç ile sözlendim.

Gün devindi latife eden yüreğin de çatısında
Turna kuşları tünedi
İçimdeki şehre.
Kanıt toplayan Tanrıya ihbar ettim şiirlerimi:
Ses etmedim.
Haznemde saklı coşkuya buyur ettim acılarımı
Yaslandım da en dik dağa
Bir kâhin kadar yalancı idi insanlar
Lakin inandım.
Düşlerimdi ötelenen
Lakin yeni düşler ördüm ve
Safsata yüklü gizemin tutacağı ile sözlendim.

Aşikâr yıldızlar
Aşiyân yollarında
Azap yüklü kayrasında mabedimin
Kapanan hangi kapıysa
Sırla yüklü eksende
Bir mimoza olmanın telaşıyla...
Sevdalı ve nazenin yürek
Aşka sadık bellek elbette rahmetin
Hicvinde daha çok sevmeliydim.

Bir dűş kostűmű ile sınıandıđıma binaen
Rezil rűsva olmadan
Yazıp oğaltmalıydım nűshalarımı ki
Yetiřemediđim hangi eksense
Zaaflarımla muhatap sefil nefsim'e sűvűp
Haykırdığım kadar
Sıvadıđım yer gűk elbette ařkın her rengi ile
İvedilikle kardığım;
Yalnızlığın satırlarında ağzımla kuş tuttuğum
Bir toz bulutu
Ruhuma katık ettiğim yalın bir rahle
Bařucuma serili ű beř menkıbe...

ivisi çıkmıřsa dűnyanın
Kendi ivimi akmalıydım çıplak duvarıma
Ve efsunlu řiirlerin yűzű suyu hűrmetine
Daha çok sevmeliydim:
Sığamadığım kabım bir de
Yűz gűz olduđum kalemim
Atıl bir dűřűm daha kundaklanmadan
Yakalandığım o tufan
Beni benden eden
Yedi dűvel gelecekti illa hizaya
En çok da kendime ziyanım
Deřifre olmuş muadili duyguların
Ne zaman ki seven gűzlerle baksam kâinata...